

HẠT BỤI – GIAI NHÂN -TÌM QUÊN

Hạt Bụi

Xin đừng bảo Tình là hạt bụi
Bởi tim em lạnh giá Đông sang
Gió chẳng lay, sao em nở trách!
"Tình" buồn, tẻ nhạt bóng thời gian

Có bao giờ ? lòng em xao xuyên
Chợt buồn chợt nhớ bóng hình ai
Đêm thấp thoáng nghe lòng thồn thức
Lẩn trong Thơ, như tiếng thở dài

Đó là lúc hồn em lay động
Là tình yêu thuần khiết vô hình
Hãy nâng niu hồn lên sắc thắm
Cho lòng rạng rỡ mãi ân tình

Thế gian bao chuyện tình tha thiết
Bỏ ngại vàng, bỏ cả gian san
Có những nàng vàng son vô nghĩa
Chợt tấm lòng, tình vượt thời gian

Đời chẳng vui vì đời ô trọc
Bởi lòng người gian dối vô tâm
Em có biết màn đêm buông xuống
Bao tâm hồn buồn tủi âm thầm

Tình Yêu ơi ngàn năm vĩnh cửu
Hãy cho nhau mật ngọt tràn trề
Cho đắm say trào dâng chất ngất
Cho hồn nở mãi đóa đam mê...

MẶC KHÁCH

DESIGNED BY LE DUY

Giai Nhân

Thơ Mạc Khách

Gặp làm chi? tim rộn ràng xao xuyên
Ta chợt buồn lòng lo sợ chia xa!
Muôn tình tú quay cuồng đêm thấp sáng
Nét trang đài lộng lẫy dáng kiêu sa
Một rừng đầy hoa nôn nao chiêm ngưỡng
Chim bàng hoàng hốt hoảng vút bay xa
Tóc buông lơibờ môi hồng tình khiết
Má ửng hồng nũng nịu gió hây hây
Mắt thắm sâu có điều chi bí ẩn
Một chút hương thắm sao vội vã bay?
Làn gió nhẹ khẽ vờn về tà áo
Len lén nhìn ối kiều diễm tấm thân
Nét huyền diệu tôn vinh nhan sắc
Ngẩn ngơ nhìn yếu điệu bóng Giai nhân
Em đẹp lắm cảm ơn đời hạnh ngộ
Dáng ngọc ngà hương tỏa khắp nơi nơi
Lầu vàng son danh vọng đều vô nghĩa
Trong lòng ta Em ngự trị muôn đời!

Designer Minh Thu

Tim Quên
 của Mạc Khách

Anh lo sợ vết thương lòng rớm máu
 Tim lãng quên theo gió gọi đường xa
 Bước lang thang như du mục không nhà
 Tình cũng phai có còn chi tha thiết
 Đòi đổi thay tim đau mẩn mặt biếc
 Gió vô tình tàn ối vượt trùng dương
 Em mang theo trần trụi suốt tuyến đường
 Đường tình lỡ mưa giăng mờ khắp lối
 Gió đã lãng nao lòng trong đêm tối
 Em có còn lưu luyến giờ chia tay ?
 Gió trùng dương mon trớn tóc bay bay
 Em hãy quên những muộn phiền trần thế
 Bỏ lại anh giấc mộng buồn hoang phế
 Trà anh về cùng rừng núi hoang vu
 Nơi đau thương trống vắng chốn âm u
 Em để lại ân tình thêm cay đắng
 Ân tình chi cho lòng thêm chết lặng
 Lời yêu thương như gió thoảng mây bay
 Thôi là hết mộng về đêm trăng say
 Em đi rồi rừng khuya vang tiếng khóc !

Designer Minh Thu

Mạc Khách

Kính mời đọc thêm sáng tác khác của từng tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/MacKhach.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 12400 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC